

тель, кого-то пожаръ съсна. *Л. Д. 1873 р. 243.* Знаишь, Стоѣне, наметвишь, Кога въ пожара горехме, Та си тояга подаде, Та ни изъ пожаръ извади? *М. 82.* Па силенъ пожаръ гореше. *М. 140.* *таже с. ж. см. пожаръ.*

Пожарѣ *м. св.* сожгу: Ей горица, горо ми зелена, Що си толко рано повехнала, Дали те ѣ слана попарила Или те ѣ пожар попарила? *Д. 36, 1. 3—5.*

Поженѣ *м. св.* **Поженвамъ** *м. дл.* пожну, пожинаю: Сичко шумно, весело и безъ да са угади, виждашь че въ единъ день са поженало и прибрало. *Зк. 16.* А ние видиме, че въ една страна холерата ги поженва, а въ друга тя нѣма никаква сила. *З. 70.* **Поженване** *с. с.* пожинѣ: Най-тѣжка-та цолска работа е отъ Мартъ мѣсяцъ, че трае до Петровъ-день, т. е. до поженваніе-то нивя-та. *Ч. 63.*

Поживѣ *м. св. ср.* поживу: Доклѣ врагове-тѣ наши царувать, ты поживѣй при мене. *Р. 86.* Кат' човѣкъ си ма родила, Кат' говѣдо поживѣхъ. *Л. Д. 1876 р. 157.* Най-послѣ като ми угладнѣх, зехъ едно хлѣбче та ядохъ и пихъ малко вода, и тѣй поживѣхъ нѣколко дни. *Х. II, 63.*

Поживѣ *м. св.* продлю жизнь, сохранию въ живыхъ: Да ти поживи Господь, отъ бѣдни вечеръ до коледа. *Ч. 148.* Господь да го поживи. *Тб. 62.*

Пожлѣтѣ *м. св.* **Пожлѣтѣвамъ** *м. дл.* пожелтѣю, желтѣю: Пожлѣтѣли отъ гладъ. *В. Катъ. 19.* Лицето имъ приплѣднява, кожата имъ пожлѣтѣва. *Л. Д. 1871 р. 124.*

Пожнѣ *м. св.* **Пожнѣвамъ** *м. дл.* (тоже что пожена) пожну, пожинаю: Така кѣту си пожнѣхъ нивы Българи и ги съкладѣтъ на кръхцы, оставѣтъ ги по нѣколко си врѣмя на поле, до дѣ ги причѣтъ закуници. *Пк. 56.* А колко-то повече сѣ прѣстояли класове-ти не пожнѣхъ, толкова е по-корава слама-та. *Л. Д. 1869 р. 213.* Трѣбува да ся гледа да ся пожне съ голѣмъ прѣжавость. *ib. 1870 р. 184.* Австро-Унгариа пожна въобще добрѣ. *ib. 1875 р. 79.* Щото посѣишь, това щѣишь и да пожанешъ. *Кн. 155.*

Позабавѣ са *м. св.* 1) позамедлю: Ако ти ѣ (Донка) дадѣтъ, да ся позабавиш, Ако не ти ѣ дадѣтъ, Скоро да си додеш. *Д. 74, 4—5. ср. М. 492.* 2) позамедлюсь: Да имаме годеницата въ рѣцѣтъ си, азъ се залагамъ, че вѣнчаніе-то щеше да се наусни или баримъ-позабави. *Э. Г. 46.*

Позавзѣмѣ са *м. св.* соберусь съ силами: Ако дѣте-го е слабо, болнаво или настынѣло, тогава трѣбува да ся почѣва докле да ся позавземе и оправѣ, па тогава да ся боляса. *Л. Д. 1874 р. 87.* Тя са позавзе и дойде малко на себе си да ма пошита. *Л. Д. 1875 р. 138.*